

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

- [Notícies](#)
 - [Actualitat](#)
 - [Cultura](#)
 - [Societat](#)
 - [Esports](#)
 - [Entitats](#)
 - [Baix Gaià](#)
- [Opinió](#)
- [Vida Social](#)
- [Entrevistes](#)
- [Reportatges](#)
- [Agenda](#)
- [El CLub](#)

Select Page

Vengo a hablar de mi libro

21 setembre 2020

Article d'opinió d'**Agustí Martí Estrada**

“Vengo a hablar de mi libro”. Així va interrompre bruscament Francisco Umbral a una presentadora de TV1 quan no el deixava parlar del que l'havia portat al programa: parlar d'un llibre que acabava de publicar. No li interessaven les estúpides xafarderies dels altres tertulians. Es començava a posar nerviós. Ell havia anat a parlar del seu llibre

Dons bé, jo també vull parlar del meu llibre encara que no estigui encara publicat ni tan sols acabat i sense saber si trobarà un editor.

Resulta que l'Òscar Ramírez Dolcet, a principis d'any, em va proposar escriure un article en un projecte de revista digital a Altafulla. Al qui teniu al davant. Pensant-m'ho un moment li vaig dir que potser seria interessant que recordés velles anècdotes dels anys que vaig portar el Faristol perquè en tinc moltes i força interessants. Va arribar la Pandèmia, el confinament, els llargs moments reclòs a casa, i vaig pensar que era el moment idoni per seure davant de l'ordinador, recordar moments passats, i escriure l'article. Així ho vaig fer i...ja porto mes de cent pàgines escrites. Massa llarg per un article.

Parlaré dons d'aquest projecte de llibre que vol posar a la llum les mil i una histories que he viscut amb la Lynne durant quasi quaranta anys. M'estan sortint també tot un seguit de reflexions sobre el fet de portar un restaurant, tot el que comporta, que no es només cuinar i servir menjar, sinó representar tota una escenografia. Un restaurant és com un petit teatre a dues bandes. Per un costat has de posar en escena tot un cerimonial, la decoració, el menjar, la presentació, el tracte personal i fins i tot la música, per a mi essencial. De l'altre costat hi ha el comensal que, potser

inconscientment, també representa el seu personatge; proper i amigable o cregut i ampul·lós, tractant d'impressionar la resta de companys de taula. Digne i silenciós, o parlant un gra massa de temes confidencials com si estigués sol a casa - l'alcohol te efectes insospitats en algunes persones- .

Sense tenir-ne la intenció, em varen anar sortint reflexions sobre el fet de menjar, el món de la gastronomia i com ha evolucionat en tots aquests anys. De ser un fenomen artesà, cercant l'excel·lència en preparar plats el més saborosos possible, a ser un fenomen mediàtic on els xefs estrella lluiten per innovar de tal forma, que, a cops, ja no saps què has menjat. De la cuina s'ha passat a la química i potser a l'alquímia.

L'edifici que acull el Faristol és un espai molt emblemàtica a Altafulla i conserva molta història que cal redescobrir.

La història havia de començar amb un dels principals actors del sainet: la casa, una gran mansió dels Indians del segle XVIII. Va ser la casa la que em va enamorar des del primer moment. La casa, el poble i el mar. Un poble que crec que té unes propietats ocultes, amagades, que atrauen a éssers com a mínim particulars, a la recerca d'un lloc on amagar-se o fugint de la mediocritat. Altafulla és veritablement especial. I la casa?

Havia d'anar fins als inicis. Qui havia viscut entre aquestes parets? Quin tipus de vida feien? Amb qui es relacionaven? Vaig apel·lar al Fonxo perquè investigues als arxius municipals quins havien sigut tots els propietaris de la casa. Malauradament no hi ha constància de qui va construir la casa el 1.783, els arxius s'han perdut, però sí a partir del 1.824. Amb això i quantitat d'articles publicats pel Centre d'Estudis d'Altafulla he anat reconstruint la vida dels habitants de la casa des de l'inici fins que la vam comprar als darrers propietaris, nets d'uns Boronat, últims que hi van viure fins la mort de l'àvia a mitjans dels anys seixanta .

Faré un petit resum.

L'any 1.783 la població d'Altafulla no arribava als 1.000 habitants. A l'enderrocar-se les antigues muralles es van obrir noves vies: els Ravals. El Raval Nou és allò en que ara s'ha convertit el Carrer Sant Martí. En aquells anys es varen construir moltes cases senyorials com la meua. Cases bastides per famílies de rics comerciants, els Pijuan, Baradat, Capestany, Gatell, Baldrich, Clot. Aquell any Anton Martí d'Ardenya tenia 33 anys. Hem de suposar que el que va bastir la casa el coneixeria, que serien bons amics, com amb la resta de propietaris de les cases veïnes i amb la Marquesa de Tamarit, Doña Baltasara. Suposo que faria festes a la casa. Me'l puc imaginar assegut a la terrassa des d'on escric aquest article. Veuria el mateix mar, amb el Castell de Tamarit a la seva dreta, però la resta seria ben diferent. Immensos camps de cultiu, especialment vinya, i només una línia de cases de

pescadors davant del mar tret de la de Pont de Mar, l'Hort de les Bombes i la Fassina.

Es difícil imaginar com, en tant poc temps es poguessin construir tantes cases senyorials. Llegint articles sobre aquells anys, resulta que el comerç més important comença en aquelles dates, es a dir que realment no eren cases de "Indianos", gent tornant de fer fortuna a Amèrica, especialment Cuba, sinó fetes al seu estil per gent adinerada, tant terratinents com mariners. Van ser els seus descendents els qui foren comerciants amb Ultramar.

Molt aviat arribaren anys convulsos amb la guerra del Francès. Van envair el poble, ocupant el Castell i totes les cases senyorials i destruint tot el que trobaren al seu camí. Moltes famílies es van arruïnar. Suposo que la meua també perquè el 1.826 el propietari ja és un pescador, un tal Virgili. Que feia un pescador en una casa lluny de la platja?

No li va durar molt perquè el 1.846 hi viu un comerciant, Manuel Boronat, casat amb Maria Argilagué, un altre cognom de comerciants. Però tampoc van viure massa temps.

Qui la va comprar?

Quan vaig arribar a la casa, pels vells del poble, el renom de la casa era Ca Pladellorens. No surt un propietari amb aquest nom en dates posteriors però si el d'una dona casada amb un Pladellorens, Mercè Clot Riera, coneguda, per la seva bellesa i elegància, com la Perla del Passeig de Gràcia, on van establir la seva residència. Més endavant li va fer construir un palauet rèplica del de Versalles a prop de Vilafranca. El seu pare, Joan Clot Baradat, era fill del sastre Jaume Clot i vivia en una casa veïna, on ara habita la família Balsells. Va ser un gran industrial, promotor de la via del ferrocarril a Barcelona. Sembla ser que li va regalar la casa a la seva filla com a dot i aquesta li va donar en herència al seu fill Antoni Pladellorens que hi va viure fins a principis del segle

XX donant el nom a la casa.

Finalment arribem al darrer propietari, l'avi dels que me la van vendre a mi: un Boronat cosí d'un altre Boronat propietari de la casa veïna. Tenien gran extensions de terrenys a Alcazar de San Juan, a la Manxa, i una casa al passeig de Gracia de Barcelona. Com ho van perdre tot ja és una altra historia.

Una de les coses que més m'ha sorprès investigant l'origen de les cases senyorials d'Altafulla és que dels propietaris originals de les cases, quasi no en queda cap. Jo tenia entès que totes aquestes famílies que venen a estiuejar eren descendents dels habitants primitius. Dons no, tret d'un parell, els Baldrich, els Martí i els Gatell, tots els altres van comprar la casa en anys posteriors degut a les successives crisis: la guerra del Francès, la pèrdua de les colònies, la guerra de Cuba o la plaga de la fil·loxera. Les famílies es varen arruïnar i van haver de vendre les mansions i marxar.

Ja he explicat masses coses. Si voleu saber mes d'aquestes cases, de les famílies que les van habitar, de com vivien i com es relacionaven, haureu de comprar el llibre que espero que surti aviat. També parlo evidentment del que em va impulsar a iniciar la aventura, de tots els personatges interessants que han anat passant durant el anys pel Faristol: músics, artistes, polítics, de tot un seguit d'anècdotes i vicissituds, penes i alegries. També de com ha evolucionat Altafulla i el món en general. Ah, i no pot faltar el fantasma que ens ha acompanyat tots aquests anys! I alguna que altra bruixa.

626 863 848

info@altafulles.cat

Vine al nostre club!

Vols unir-te gratuïtament i gaudir de descomptes i premis?

[Som-hi](#)

Informa't abans que els altres

Si vols estar al dia de tot el que publiquem en aquesta web, apunta't aquí. No fem spam... ☐

Email

Subscriure'm

Resum Política de privacitat i protecció de dades

* **RESPONSABLE:** És el meu deure informar-lo que les dades de caràcter personal que em proporcionis omplint el present formulari seran tractades per Altafullenca de Comunicació Integral s.l. com a responsable d'aquesta web.

* **FINALITAT:** l'enviament de notícies i comunicacions d'altafulles.cat.

* **LEGITIMACIÓ:** Consentiment de l'interessat.

* **DESTINATARIS:** Com a usuari i interessat li informo que les dades que em facilita estaran ubicats en els servidors d'Automatic (proveïdor del servei de subscripcions d'altafulles.cat). Veure [política de privacitat d'Automatic.](#)

* **DRETS:** Té dret, entre d'altres, a accedir, rectificar, limitar i suprimir les seves dades. Pots obtenir informació addicional i detallada sobre Protecció de Dades i consultar la nostra política de privacitat en la nostra pàgina d' [Avís legal](#).

Segueix-nos

No et perdis tota l'actualitat d'altafulles.cat a les xarxes socials

- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avis legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

© 2020 Altafulles ~ info@altafulles.cat | weBDesing: [efeonce](#)
626 863 848

Envian's un WhatsApp amb el teu nom, cognom i correu electrònic i passaràs a formar part del club d'Altafulles.

És un Club gratuït i que comporta tenir accés a descomptes a certs productes, accés a algunes activitats culturals i amb la possibilitat de prendre part a sortejos per guanyar premis.

[Som-hi](#)